

Kr. u. 1973

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 46. szám, 2019. november 15.

Csak két korszakot ismertem: egy némát és egy énekeset. Az egyik forró volt, és izzadtam, a másik hideg, és vacogtam. Aztán a két korszakot néven neveztem. Az előbbi a zöldségek, gyümölcsök és a rengeteg főzelék, az utóbbi a téli gyümölcsök: a narancs és a banán ideje lett. Majd kisebb egységekre bomlott a két rész. A forróban epres krémes, málnás krémes, barackos krémes és szőlős krémes szakaszok követték egymást. Málnahab és bodzaszörp nézte némán, hogyan fújja a homokot az útra a szél. A hidegben először a piros bácsi ideje jött el, csomagot hozott, és énekelni kellett neki. Aztán gyönyörű mesefát hozott ajándékokkal az a halott fiatalember, akitől tiltott apám, mert félt az élőtől, de nagyanyám minden szombat délben átvitt a parókiára, hogy erről az emberről hallgassak történeteket. Azon az estén, mikor eljött, énekelni kellett hozzá is. És mindig volt egy nap, mikor nagyanyáméknál aludtam, és nem kellett hamar lefeküdnöm. Ennek a napnak a legvégén mindenki énekelt.